

خبر

آمریکا مدعی جاسوسی چین از طریق شرکت هواوی شد

جاسوسی در جیب

● ایالات متحده آمریکا مدعی است که شرکت چینی هواوی با فناوری خود در خدمت سازمان‌های جاسوسی چین است. موضوعی که شرکت هواوی تکذیب می‌کند. به گزارش دویچه‌وله، آمریکا مدعی است که فناوری به کار گرفته‌شده در محصولات شرکت چینی هواوی زمینه‌های جاسوسی را فراهم می‌کند. حتی ادعا شده که بسیاری از مردم جهان با داشتن «جاسوسی در جیب» خود در تردده هستند. سایت «تاکس‌شاو» وابسته به شبکه یک تلویزیون آلمان روز گذشته با انتشار گزارشی از نتایج تحقیقات مقامات امنیتی آلمان درباره اتهامات جاسوسی علیه شرکت هواوی خبر داد. براساس تحقیقات و پژوهش‌های دو فرستنده تلویزیونی آلمان، شبکه‌های «وست دویچن روندفونک» و «نورد دویچن روندفونک» و همچنین روزنامه آلمانی «زود دویچه» هیچ نشانه و سند مبنی بر صحت‌داشتن اتهامات آمریکا به شرکت چینی هواوی در دست نیست.رسانه‌های یادشده اعلام کرده‌اند که درباره نظر مسئولان امنیتی آلمان و کارشناس امور سایبری این کشور تحقیق کرده و به این نتیجه رسیده‌اند که اتهامات واردشده به شرکت چینی هواوی از سوی آمریکا متکی بر سند و مدرک مشخص نیست. آلمان و شماری از کشورهای اروپایی درصدد هستند برای ایجاد شبکه ۵ جی از خدمات و تکنیک شرکت چینی هواوی بهره گیرند. این دقیقا همان چیزی است که نارضایتی آمریکا را برانگیخته است.

اتهامات آمریکا علیه هواوی

در ماه دسامبر گذشته، دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا، اقدام به اعزام گروهی از کارشناسان خود به برلین کرد. ماتیو پوتینگر، معاون مشاور امنیت ملی کاخ سفید و همچنین یوشوآ استاین‌من، معاون ویژه در امور سایبری، همراه با شماری از کارشناس و ماموران پلیس فدرال آمریکا که در حوزه مبارزه با جاسوسی فعالیت داشته‌اند، راهی آلمان شدند. آنها مدعی شده بودند که دالین راهی آلمان نسبت به پایگاه استقرار جنگ‌افزارهای هسته‌ای آمریکا جاسوسی کرده است.به‌تازگی نیز روزنامه «وال‌استریت‌ژورنال» به نقل از مقامات آمریکایی از وجود اسناد و مدارکی دال بر جاسوسی از طریق فناوری شرکت هواوی خبر داده بود. و ابرت او براین، مشاور امنیت ملی کاخ سفید، به خبرنگار روزنامه یادشده اعلام کرده بود آمریکا اسنادی دارد که نشان می‌دهد شرکت هواوی به اطلاعات شخصی افراد دسترسی داشته و از امکان شنود مکالمات تلفتی برخوردار است. مسئولان شرکت هواوی این اتهامات را تکذیب کرده و مدعی شده‌اند که هیچ‌گاه چنین اقدامی نکرده و در آینده نیز نخواهند کرد.شرکت مخابرات آلمان نیز اعلام کرده است که امکان دسترسی به اطلاعات از طریق شرکت هواوی صحت ندارد. تلکوم اعلام کرده است که همه نقل‌وانتقال‌های اطلاعاتی و دسترسی به اطلاعات توسط این شرکت ثبت می‌شود و هرگونه تلاش برای ورود به سیستم برای مسئولان سایبری قابل پیگیری است.

اتحادیه اروپا اعلام کرد پاسخ به معامله قرن بعد از انتخابات

● اتحادیه اروپا در نشست خود درباره طرح آمریکایی موسوم به «معامله قرن» تصمیم گرفت واکنش به این طرح را به نشست آتی که پس از انتخابات پارلمانی اسرائیل برگزار می‌شود، موکول کند. به گزارش ایسنا، به نقل از شبکه «24» اسرائیل، جوزپ بورل، مسئول سیاست خارجه اتحادیه اروپا، اعلام کرد در جریان نشست وزیران خارجه این اتحادیه طرح سیاسی دونالد ترامپ، رئیس‌جمهوری آمریکا و راه‌های حفظ برابری در حقوق و قوانین بین‌المللی بررسی می‌شود؛ اما درباره این طرح در نشست آتی پس از انتخابات سراسری در اراضی اشغالی تصمیم‌های رسمی گرفته می‌شود.او در پایان این نشست گفت دیدگاه‌هایی پیرامون روند صلح خاورمیانه مطرح شد و به‌صورت مختصر بهترین راه‌ها برای شروع مجدد فرایندی که توسط هر دو طرف مورد توافق قرار گرفته و نیز بهترین راه‌های حفظ استانداردهای بین‌المللی مورد توافق و برابری در حقوق و قوانین بین‌المللی بررسی‌سی شد و برخی از وزیران درخواست کردند که بررسی طرح «معامله قرن» و اتخاذ تصمیم‌های رسمی به نشست آتی موکول شود.پیش از این ژان اسلبورن، وزیر خارجه لوکزامبورگ، خواستار بررسی موضوع ره رسمیت شناخته‌شدن کشور فلسطین در سطح اتحادیه اروپا شده بود. جرد کوشنر، داماد و مشاور ارشد ترامپ در اظهاراتی گفته بود درصورتی‌که فلسطینی‌ها به شروط موجود در طرح «معامله قرن» پایبند نباشند، اسرائیل نباید از بابت به‌رسمت‌شناختن کشور فلسطین خود را به خطر بیندازد.

سیاست جهان

راه‌طی‌شده

خود بود. وزارت کشور قاعده «احراز صلاحیت» را قبول نداشت.

مجلس هفتم، اندکی پس از آغاز به کار، به حقوق‌دانان معرفی‌شده توسط رئیس قوه قضائیه برای عضویت در شورای نگهبان، محمدرضا علیزاده، غلامحسین الهام و حجت‌الاسلام عباس کعبی رای مثبت داد. این در حالی بود که نمایندگان مجلس ششم از رای مثبت به معرفی‌شدگان خودداری کرده بودند. یکی از مصوبات جنجالی مجلس هفتم طرح تثبیت قیمت‌ها بود که بر اساس آن دولت خاتمی را از افزایش تدریجی قیمت برخی اقلام یارانه‌دار، همچون سوخت و کالاهای عمومی منع می‌کرد. دکتر حدادعادل این طرح را هدیه مجلس هفتم به مردم نامید. به گفته منتقدان، این طرح نه‌تنها باعث کاهش تورم نشده است بلکه نرخ تورم را از ۱۵ درصد به ۲۴ درصد رسانده، شرکت‌های دولتی را زیان‌ده و برنامه چهارم توسعه را نیز مخدوش کرد. به گفته برخی کارشناسان، این مصوبه، به تورم انفجاری پس از سهمیه‌ای‌کردن بنزین و دورترشدن از اهداف اصلی برنامه چهارم توسعه منجر شد. وضعیت صندوق ذخیره ارزی، بی‌کاری مفرط، عدم تخصیص صحیح اعتبارات به بخش‌های مختلف اقتصادی، تورم شتابان، همه و همه از یک‌سو و مخاطرات سیاسی (حمله نظامی آمریکا و هم‌پیمانانش، تهدیدات نظامی امارات متحده عربی، جمهوری آذربایجان و .. از سوی دیگر، تصویری عجیب از تفکر اقتصادی حاکم بر مجلس شورای اسلامی (دوره هفتم را نمایا می‌کند. پس از روی‌کارآمدن دولت محمود احمدی‌نژاد، مجلس هفتم با زیر پا گذاردن مصوبه قبلی خود در طرح تثبیت قیمت‌ها، طرح سهمیه‌بندی بنزین را تصویب کرد. اکبر اعلمی یکی از معهود نمایندگان اصلاح‌طلب مجلس هفتم هم با ۵۰ سال از وزرا، منتقدترین و پرشگرتترین نماینده مجلس هفتم شناخته شد.

آمارها حاکی از این بود که سطح مشارکت از ۶۹٫۲۳ درصد واجدان شرایط انتخابات مجلس ششم به ۵۱ و نیم درصد کاهش یافته است. تعداد ثبت‌نام‌کنندگان برای مجلس هفتم هزار و ۴۴۶ نفر بود که ۶۱ درصد نسبت به دور قبل رشد داشت. ۲٫۴ درصد راه‌افتگان به مجلس هفتم زن بودند.

تکیم اصولگرایان

انتخابات هشتمین دوره مجلس شورای اسلامی، در ۲۴ اسفند سال ۱۳۸۶ و هم‌زمان با دومین سال ریاست‌جمهوری محمود احمدی‌نژاد برگزار شد. درواقع این نخستین انتخابات مجلس در دولت نهم بود که نتیجه‌اش به یکدستی دوباره دولت و مجلس انجامید. اصولگرایان با جبهه متحد اصولگرایی وارد عرصه انتخابات شدند.آن زمان اصولگرایان ابایی از همراهی علنی– انتخاباتی با دولت نداشتند. جبهه متحد اصولگرایان در آستانه انتخابات مجلس هشتم به پیشنهاد حبیب‌الله عسکروادای مسلمان و دعوت محمدرضا احمدی‌نژاد، رئیس وقت دولت، تشکیل شد. بحث سرلیستی برای نخستین‌بار با انتخابات مجلس هشتم به صورت جدی وارد ادبیات سیاسی انتخاباتی ایران شد. آن زمان هنوز تأکید چندانی بر لزوم ارائه یک فهرست واحد اصلاح‌طلبانه وجود نداشت یا حسن نمی‌شد و فقط در یک صورت تصور می‌شد اصلاح‌طلبان می‌توانند ذیل یک فهرست واحد انتخاباتی جمع شوند. آن هم آمدن چهره‌ای که روی او اجماع حداکتری صورت گیرد. آن زمان بحث آمدن «محمد خاتمی» یا «میرحسین موسوی» به انتخابات مجلس هم مطرح بود در صورت آمدن یکی از این دو نفر بحث تعدد سرلیسته‌های حزبی منتفی می‌شد. اصلاح‌طلبان که با تشکیل «اتلافی برای ایران» به قهر سیاسی خود در انتخابات مجلس هفتم پایان داده بودند، با شعار انتخاباتی «همراه شو عزیز» روی فهرست انتخاباتی خود و لوگوی «یاران خاتمی» به میدان رقابت آمدند.

اصولگرایان هم تلاش بسیار کردند که ناطق را دوباره وارد میدان کنند. او اما بعد از شکست مأموریت شورای هماهنگی نیروهای انقلاب در سال ۸۴، کناره گرفته بود. اصولگرایان دو چهره شاخص داشتند که در صورت ورودشان به مجلس، رقابتی تنگاتنگ بین این دو بر سر ریاست مجلس شکل می‌گرفت؛ حدادعادل که از دو دوره قبل سابقه حضور در مجلس داشت و دوره قبل هم رئیس شده بود و علی لاریجانی، رئیس سابق صداوسیما و دبیر شورای عالی امنیت ملی که بعد از اختلاف با احمدی‌نژاد، عزم مجلس کرده بود.

البته در مرحله دوم انتخابات تهران این لوگو حذف شد تا اصلاح‌طلبانی که خود را یاران خاتمی نمی‌دانستند هم از ستاد انتخاباتی اصلاح‌طلبان حمایت کنند. شعارهای دیگری مانند «کنترل گرانی

و ایجاد رونق اقتصادی»، «مقابله با تحرر و دفاع

از اندیشه‌های امام خمینی (ره)» و «ارتقای منزلت ایران و کرامت ایرانیان در عرصه بین‌الملل» نیز در فهرست‌های آنان دیده می‌شد. اصلاح‌طلبان معتقد بودند که هر زمان مردم با صندوق‌های رای قهر کرده‌اند، به‌ویژه در انتخابات مجلس، آنها بازی را به نفع رقیب باخته‌اند. در عمل همین‌طور هم شد. عبدالله ناصری، سخنگوی ستاد اتلاف اصلاح‌طلبان، با ابراز تأسف از فقدان حضور چشمگیر مردم در شهرهای بزرگ، گفته بود: «با توجه به روند مهندسی و مدیریت‌شده در شهرهای بزرگ‌تر، نامزدهای اصلاحات حذف شدند و همین امر باعث شد میزان مشارکت در انتخابات در مقایسه با انتخابات گذشته در تهران کمتر شود که این عدم حضور با توجه به تغییر شرایط سنی و میزان افزایش سهم واجدان شرایط آرا در پایتخت، معنادار است.

بیش از هفت هزار نفر برای آن انتخابات ثبت‌نام کردند که در نهایت حدود چهار هزار و ۵۰۰ نفر تأیید صلاحیت شدند. بسیاری از اصلاح‌طلبان ردصلاحیت شدند. مطابق گزارش رسمی، ۴۳ میلیون و ۸۲۴ هزار نفر واجد شرکت در این انتخابات بودند که حدود ۲۲ میلیون و ۳۵۰ هزار نفر (حدود ۵۱ درصد) در آن شرکت کردند. استان تهران با حدود ۳۰ درصد کمترین مقدار مشارکت را نشان داد. پس از تهران، اصفهان، کردستان، یزد و قم کمترین میزان مشارکت را داشتند. درحالت انتخاباتی اصولگرایان در تهران غلامعلی حدادعادل بود که با ۸۵۰ هزار رای بیشترین رای انتخابات در حوزه تهران را به خود اختصاص داد، اما ریاست مجلس به علی لاریجانی رسید.

درگیری و اختلاف با دولت مهروز

دو سال بعد از رخدادهای سال ۸۸ و دو سال مانده به پایان دولت احمدی‌نژاد، انتخابات نهمین دوره مجلس شورای اسلامی در آدینه ۱۲ اسفند ۱۳۹۰ برگزار شد. نکته مهم این بود که مجلس نهم پوست‌اندازی‌ای اساسی کرد و ۱۶۹ نماینده مجلس هشتم از این مجلس جا ماندند؛ یعنی در برابر ۲۸۶ نماینده برگزیده، نزدیک به دوسوم مجلس تغییر کرد. مجلس نهم اوج پایان دوران ماه‌عسل اصولگرایان و احمدی‌نژاد بود.

موضوع برگزاری انتخابات رایانه‌ای که چند سالی است در ایران در فاصله زمانی نزدیک به انتخابات ازسوی وزارت کشور مطرح می‌شود و هر بار شورای نگهبان مجوز استفاده از آن را صادر نمی‌کند، آن سال هم مطرح شد، اما آن زمان هم شورای نگهبان و وزارت کشور در نهایت به توافق نهایی نرسیدند. اصولگرایان ندغده روود حلقه نزدیکان دولت به مجلس را هم داشتند. آنها معتقد بودند که نزدیکان احمدی‌نژاد قصد تسخیر سهم قابل توجهی از کرسی‌های مجلس نهم را دارند تا با استفاده از آن زمینه حفظ جایگاه ریاست‌جمهوری در دور بعدی را برای خود فراهم کنند.

جبهه متحد اصولگرایی که در جریان انتخابات مجلس هشتم شکل گرفته بود، برای انتخابات نهم هم وارد عرصه شد. با وجود اینکه پیش‌بینی می‌شد بعد از قضایای ۸۸ اصلاح‌طلبان یـا در انتخابات حضور پیدا نکنند یا حضوری به‌شدت کم‌رنگ داشته باشند، اما اصولگرایان حتی در غیاب رقیب هم ندغده نرسیدن به فهرست واحد را داشتند. ۱۵ مهرماه غلامعلی حدادعادل، رئیس پیشین مجلس ایران، به اصولگرایان هشدار داد که ممکن است سرنوشتی مانند سرنوشت اصلاح‌طلبان در دومین دوره انتخابات شوروا در انتظار آنان باشد اگر به یک فهرست واحد انتخاباتی نرسند، ممکن است در انتخابات آینده مجلس از اصلاح‌طلبان شکست بخورند. در نهایت اصولگرایان در انتخابات نهمین دوره مجلس شورای اسلامی، با جبهه متحد اصولگرایان، جبهه پایداری، جبهه ایستادگی و صدای ملت در انتخابات شرکت کردند. برخلاف دوره‌های هفتم و هشتم مجلس که رد صلاحیت‌ها منع حضور اصلاح‌طلبان در رقابت‌های انتخاباتی شد، اما در این دوره ممنوع‌الفعالیته‌بودن دو حزب مهم اصلاح‌طلب و اتفاقاتی که برای جمع زیادی از نمایندگان آن در جریان رخدادهای سال ۸۸ و بعد از آن افتاده بود هم به بی‌انگیزگی این جریان سیاسی و حمایت‌شان دامن زده و هم امکان سازماندهی را از آنها گرفته بود تا جایی که به خودداری از اصلاح‌طلبان از شرکت در انتخابات منجر شد. آیت‌الله احمد جنتی، دبیر شورای نگهبان آن زمان گفت اساسا نیازی به حضور اصلاح‌طلبان در انتخابات نیست، اصلاح‌طلبان در کل با ۱۹ نماینده، شش‌ونیم درصد کرسی‌های مجلس را از آن خود کردند. با شروع این مجلس، اختلافات داخلی اصولگرایان نمایانی شد. به صورتی که یک طیف به حمایت از غلامعلی

حدادعادل برای ریاست مجلس اصرار داشت و طیف دیگر به ریاست علی لاریجانی فکر می‌کرد. به این ترتیب، اصولگرایان مجلس برخلاف رویه گذشته، نتوانستند فراکسیون واحد تشکیل دهند و به این ترتیب، فراکسیون رهروان ولایت اعلام موجودیت کرد؛ علی‌مطهری که برای آمان دومین بار نماینده مجلس می‌شد، در این دوره شروع به دوری از اصولگرایان کرد یا به عبارت بهتر، اصولگرایان بابت موضوعی که مطهری اتخاذ می‌کرد، شروع به موضع‌گیری علیه او کردند. او از مجلس هشتم برخلاف دیگر اصولگرایان اصرار برای کشاندن احمدی‌نژاد به مجلس به‌منظور سوزال از او را داشته که در نهایت به خلق ماجرای یکشنبه سیاه منجر شد. تقابل طیف لاریجانی با دیگر اصولگرایان مانند طیف پایداری هم از اواخر مجلس نهم به‌ویژه بر سر ماجرای تصویب برجام به اوج خود رسید که آن هم یکی از جالش‌های اصلی مجلس نهم بود.

وزارت کشور اعلام کرده بود پنج هزارو ۳۹۵ نفر برای نامزدی در انتخابات نهمین دوره مجلس ثبت‌نام کرده‌اند. این درحالی بود که در انتخابات قبلی تعداد ثبت‌نام‌کنندگان هفت‌هزارو ۵۰۰ نفر بود. برای نخستین بار بود که روند ادوار انتخابات، شاهد کاهش تعداد ثبت‌نامی‌ها آن هم به میزان نزدیک به یک‌سوم بود. از آن تعداد، صلاحیت چهارهزارو ۵۰۰ نفر تأیید شد. وزیر کشور گفته تغییر قانون انتخابات و حذف دارندگان لیسانس باعث شده است سه‌هزارو ۵۲۲ نفر از داوطلبان لیسانس و پایین‌تر نتوانند در این دوره داوطلب شوند. میزان مشارکت در پایتخت، به ادعای وزارت کشور ۴۸ درصد بود.

بازگشت اصلاحات با اتلاف

انتخابات دهمین دوره مجلس شورای اسلامی هفتم اسفند ۱۳۹۴ برگزار شد. این نخستین انتخابات مجلس بعد از پیروزی حسن روحانی در انتخابات با حمایت و مشارکت فعالانه اصلاح‌طلبان و بدنه اجتماعی حامی‌شان بود. فرمان حضور و حمایت در ادامه و آستانه انتخابات مجلس دهم هم خودش را نشان داد و علی‌رغم اینکه اصلاح‌طلبان طبق معمول با رد صلاحیت گسترده روبه‌رو شدند اما تلاش کردند با بستن فهرست اتلافی با اعتدال‌گرایان نزدیک به دولت و حتی اصولگرایان معتدل نزدیک به علی لاریجانی با فهرست کامل در اقصا نقاط کشور وارد عرصه انتخابات شوند. تا جایی که بالاخره توانستند ۴۲ درصد کرسی‌های مجلس را با فهرست «اتلاف امید» و سرلیستی محمدرضا عارف در تهران که بعدا رئیس فراکسیون امید در مجلس شد، از آن خود کنند. البته این فهرست اتلافی در ادامه هشتاد سال دوره نمایندگی به پاشنه‌آشیل جریان اصلاح‌طلب تبدیل شد. برخی از چهره‌هایی که وارد این اتلاف شده بودند، تک‌روی کردند یا در بزنگاه رأی‌دهی برای وزیران، طرح‌ها یا انتخاب رؤسای کمیسیون‌ها را ه خود را جدا کردند و وارد لابی‌ها و بازی‌های درون‌پارلمانی شدند.

اصولگرایان هم که با اتلاف اصولگرایان وارد عرصه انتخابات شدند، به سهم خوبی در مجلس رسیدند اگرچه در مقایسه با سه دوره قبل در واقع سهم زیادی از دست داده بودند با این حال، مجلس دهم در مقایسه با سه مجلس قبلی شاهد حضور میزان و تعداد کمتری از اصولگرایان تندرو و مخالفان دولت بود. چهره‌هایی مانند حمید رسایی، علیرضا زاکانی، حدادعادل، نبویان و… به دلیل رد صلاحیت یا باخت در تهران از ورود به مجلس بازمانده‌ان

این حال، اصولگرایانی که از شهرهای دیگر وارد گود انتخابات شده بودند، شانس بیشتری داشتند. در تهران اتفاقی که افتاد، این بود کل فهرست اتلاف اصلاح‌طلبان رای آورد و کل فهرست اتلاف اصولگرایان با سرلیستی حدادعادل از رقابت جا ماند. چهره جباریان که در انتخابات مجلس دهم پیش‌بینی کرده بود مجلسی شبیه مجلس پنجم که اصلاح‌طلبانش در اقلیت اما مؤثر بودند، شکل بگیرد ولی واقعیت این بود عملکرد چهارساله بسپار پایین‌تر از سطح انتظار رخ‌داده شده بود. برخی مصوبات مهم با زیرک اصلاح‌طلبی مانند ممنوعیت ازدواج کودکان برای ۱۳ سال نیز توانست در این مجلس به سرانجام برسد. لویج FATF که دولت تهیه کرده بود و اکثریت مجلس به آن رای داد، در رفت‌وآمد میان شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام به محاق رفت. طرح استانی‌شدن انتخابات، ممنوعیت به‌کارگیری دوباره بازنشستگان و طرح شفافیت آرای نمایندگان از جمله دیگر طرح‌های مهم این دوره مجلس بود که برخی با ایراد شورای نگهبان روبه‌رو شد و برخی در همان مجلس مسکوت ماند. در این دوره مجلس ۲۰۰ طرح تحقیق و تفحص هم ارائه شد که فقط شش مورد آن به نتیجه رسید. در مجلس دهم برخی نمایندگان اصلاح‌طلبی مجلس با بحث در اظهارات نظرهاشان دچار مشکلاتی شدند. مثلا محمود صادقی برای نخستین بار بحث ۶۲ حساب رئیس سابق قوه قضائیه را در مجلس مطرح کرد و تا آستانه بازداشت هم پیش رفت. در نهایت ۹۰ نماینده اصلاح‌طلب و حتی اعتدالی مجلس دهم برای مجلس یازدهم رد صلاحیت شدند تا دوباره فضا برای بازگشت کامل اصولگرایان فراهم شود. از مجموع ۲۸۸ نفر منتخب دهمین دوره مجلس، ۲۷۱ نفر مرد و ۱۷ نفر زن هستند که این تعداد نماینده زن (۱–۱۸ نفر) در مجلس رکورد محسوب می‌شود. همچنین ۱۱۱ نفر از نمایندگان این دوره از نمایندگان دوره‌های گذشته مجلس هستند و ۱۷۷ نفر نیز برای نخستین بار نماینده مجلس شدند.

ایام پام خمینی به مناسبت افتتاح مجلس اول

روزنه

اشرف غنی

پیروز نهایی انتخابات افغانستان

● با گذشت نزدیک به پنج ماه از انتخابات ریاست‌جمهوری افغانستان سرانجام اشرف غنی، رئیس‌جمهور کنونی این کشور، به‌عنوان برنده نهایی انتخابات ریاست‌جمهوری اعلام شد. براساس گزارش کمسیون انتخابات افغانستان، پس از پایان بررسی ویژه آرای مناقشه‌برانگیز، اشرف غنی با کسب بیش از ۹۲۳ هزار رای از مجموع حدود یک‌میلیون و ۸۲۳ هزار رای، به‌این‌ترتیب با ۵۰٫۶۴ درصد آرا برنده انتخابات ریاست‌جمهوری اعلام شد. نزدیک‌ترین رقیب او عبدالله عبدالله رئیس اجرایی افغانستان هم ۳۹٫۵۲ درصد آرا کسب کرد. گلبدین حکمتیار، رهبر حزب اسلامی افغانستان، هم فقط ۳٫۸۵ درصد از آرا را به دست آورد. عبدالله عبدالله که پس از انتخابات و در ماه‌های اخیر درباره تقلب در انتخابات ریاست‌جمهوری هشدار داده بود، بلافاصله پس از اعلام نتایج و در دیدار با «شورای انسجام مجاهدين» گفت که «نتیجه تقلبی را نمی‌پذیریم و تنها نتیجه آرای پاک و شفاف برای ما پذیرفتنی است».هم‌زمان با اعلام نتایج نهایی انتخابات افغانستان، در شبکه‌های اجتماعی سندی منتشر شده که نشان می‌دهد مولانا محمد عبدالله، عضو کمیسیون انتخابات افغانستان، موافق‌نبودن خود با نتیجه نهایی انتخاب را اعلام کرده است. او روز گذشته در نشست اعلام نتیجه انتخابات افغانستان حضور نداشت. در این دوره از انتخابات، «امرالله صالح، معاون اول و «سرور دانش»، معاون دوم اشرف غنی اعلام شده بودند. امرالله صالح، از افراد نزدیک به احمدشاه مسعود بوده است که در دوران ریاست‌جمهوری حامد کرزی عهده‌دار ریاست امنیت ملی بود و پس از پایان کار در آن سمت، سازمان «روند سیز» را ایجاد کرد. او از قوم تاجیک از ولایت پنجشیر است. سرور دانش از قومیت هزاره است که در حکومت فعلی نیز معاون دوم ریاست‌جمهوری است. او از افراد نزدیک به کریم خلیلی، رهبر حزب وحدت اسلامی، بوده؛ ولی خلیلی در این انتخابات از او حمایت نمی‌کند. اشرف غنی در انتخابات جنجالی سال ۲۰۱۴ نیز رئیس‌جمهور افغانستان شد و با میانجیگری جان کسری، وزیر خارجه وقت آمریکا به دولت شراکتی با عبدالله با عیدالله عبدالله به‌عنوان رئیس اجرایی توافق کرد. نتیجه انتخابات افغانستان در حالی اعلام می‌شود که روز گذشته رسانه‌ها از توافق آمریکا و طالبان برای آتش‌بس و نیز خروج نظامیان آمریکایی از افغانستان خبر داده بودند. براساس توافق میان دو طرف، قرار است طالبان در مدت ۱۰ روز پس از امضای توافق با آمریکا –که انتظار می‌رود تا دو هفته آینده در قطر امضا شود– مذاکرات خود با دولت افغانستان را برای آتش‌بس در این کشور و مشارکت در روند سیاسی و امنیتی افغانستان آغاز کند. درصورتی‌که تنش‌ها در این کشور در پی اعلام نتیجه انتخابات و مخالفت عبدالله عبدالله و حامیان‌ش با آن افزایش یابد، احتمال تعویق یا حتی شکست مذاکرات صلح با طالبان دور از ذهن نیست.

گزارش دویچه‌وله از رفتار چین با اویغورها

● سندی به دست وب‌سایت خبری دویچه‌وله رسیده است که نشان می‌دهد نهادهای امنیتی چین مسلمانان اویغور را فقط به خاطر اعتقادات دینی‌شان زندانی می‌کنند. خبرنگار دویچه‌وله هم با کسی که این سند را در اختیار این رسانه قرار داده، دیدار کرده و هم با گروهی از اویغورهای چینی در ترکیه، در زیرزمین مسجدی در استانبول، آنها ۱۰ مرد هستند که موفق شده‌اند از چین فرار کنند و به ترکیه پناه ببرند؛ جایی که می‌توانند با خیال راحت به مناسک دینی‌شان مشغول شوند. بدون آنکه خطری آنها را تهدید کند. هرکدام از آنها در تلفن‌های همراه‌شان عکس افراد خانواده، دوستان و آشنایان را نشان می‌دهند که ناپدید شده‌اند.دولت چین از پایان سال ۲۰۱۶ بر شدت سختگیری‌ها درباره مسلمانان اویغور افزود و برای تحت فشار قراردادن اویغورها زندان و شبکه‌ای از «اردوگاه‌های کار» ساخت. تخمین زده می‌شود که حداقل یک میلیون اویغور در این مکان‌ها نگهداری می‌شوند و از بسیاری از آنها پس از ورود به این اردوگاه‌ها ردیابی دیگر نمی‌توان یافت. براساس سندی که در اختیار دویچه‌وله قرار گرفته است، بسیاری از آنها به کارخانه‌های برای کار اجباری فرستاده می‌شوند. سند یادشده حاوی نام ۳۰۰ نفر از اویغورهایی است که در فاصله سال‌های ۲۰۱۷ تا ۲۰۱۸ به زندانی در منطقه کاراکاکس در استان سین‌کیانگ افتاده‌اند. فهرست شامل نام هزارو ۸۰۰ نفر از افراد خانواده، همسایه‌ها و دوستان آنها و نیز همه مشخصات آنان نیز هست. سند در حقیقت نشان می‌دهد که یکن ذخیره‌ای عظیم از همه مشخصات مربوط به اویغورها را جمع‌آوری کرده و هر عمل آنها را زیر نظر دارد. این سند را فردی که ساکن نزو است، در اختیار دویچه‌وله قرار داده است. عبدلولی اییوب که سندن را به دویچه‌وله داده، در آمریکا درس خوانده است. او ۱۵ ماه در چین در زندان بوده؛ زیرا می‌خواست مدرسه‌ای برای آموزش زبان اویغوری در سین‌کیانگ دایر کند. خود او نیز از سبوی افراد گمنان تهدید شده؛ ولی می‌گوید: «می‌دانم کاری که می‌کنم، واقعا خطرناک است؛ اما یک نفر بالاخره باید این کار را بکند».